

Роҳнамо барои таблиғоти интиҳоботӣ

ҚОНУНҲОИ КОНСТИТУТСИОНИИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН ДАР БОРАИ ИНТИХОБОТ

Моддаи 38. шахсони боэътимоди номзадҳо ва ҳизбҳои сиёсӣ

Номзадҳо ва ҳизбҳои сиёсӣ, ки рӯйхати номзадҳоро пешниҳод намудаанд, ҳуқуқ доранд шахсони боэътимод дошта бошанд.

Бақайдгирии шахсони боэътимод аз тарафи комиссияи интиҳобот, ки номзадро (рӯйхати номзадҳоро) ба қайд гирифтааст, дар асоси аризаи хаттии номзад, пешниҳоди ҳизби сиёсӣ ва аризаи шахрвандон барои розигиаш дар бораи шахси боэътимод шудан сурат мегирад.

Комиссияи интиҳобот ба шахси боэътимод дар муддати се рӯз шаҳодатнома медиҳад.

Номзадҳо метавонанд то 5 нафар шахсони боэътимод ва ҳизбҳои сиёсӣ, ки рӯйхати номзадҳоро пешниҳод намудаанд, 5 нафар шахсони боэътимод барои ҳар як номзад дошта бошанд. Аъзоёни комиссияҳои интиҳобот, кормандони мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, судяҳо, хизматчиёни ҳарбӣ ва шахрвандони хориҷӣ наметавонанд шахсони боэътимод бошанд.

Шахсони боэътимод дар доираҳои ваколатҳое, ки номзадҳо ва ҳизбҳои сиёсӣ додаанд, амал мекунанд.

Шахсони боэътимод ҳуқуқ доранд:

- бо ҳар шаклу усули қонунӣ барои интиҳоб шудани номзад (рӯйхати номзадҳо) ташвиқот ва фаъолияти дигарро иҷро намуда, барномаи пешазинтиҳоботии номзадро таблиғ кунанд;

- дар маҷлисҳои пешазинтиҳоботӣ, вохӯрӣ бо интиҳобкунандагон баромад кунанд ва дар баҳсу мунозираҳои пешазинтиҳоботӣ иштирок намояд;

- барои гузаронидани маҷлисҳои пешазинтиҳоботӣ ва вохӯриҳои бо интиҳобкунандагон аз қўмаки мақомоти давлатӣ ва мақомоти худидораи маҳаллӣ истифода баранд;

- дар маҷлисҳои комиссияҳои интиҳоботӣ иштирок кунанд;

- дар участкаҳои интиҳоботӣ ҳангоми гузаронидани овоздиҳӣ, ҳисобкунии овозҳои интиҳобкунандагон ва ҷамъбасти натиҷаҳои овоздиҳӣ, ҳузур дошта бошанд;

- бо ҳуҷатҳои комиссияҳои интиҳобот, ҳамчунин протоколҳои ҷамъбасти овоздиҳӣ ва натиҷаҳои интиҳобот шинос шаванд;

- аз қарору амалҳои комиссияи интиҳобот шикоят кунанд ва дар баррасии шикочту аризаҳо иштирок намоянд.

Шахсони боэътимоди номзадҳо, ҳизбҳои сиёсӣ ҳуқуқ надоранд ба кори комиссияҳои интиҳоботӣ мудохила намоянд.

Номзадҳо, ҳизбҳои сиёсӣ ҳуқуқ доранд дар ҳар вақт шахсони боэътимоди худро бозхонда ва дар ин бора ба комиссияи интиҳобот хабар диҳанд.

Комиссияи интиҳобот шаҳодатномаи ба шахсони боэътимод додашро дар сурати талаботи ин Қонунро вайрон кардани онҳо бекор мекунад.

Ваколати шахсони боэътимод яқоя бо аз байн рафтани статуси номзадҳои бақайдгирифташудае, ки шахсони боэътимодро таъин кардаанд ё бозхондани рӯйхати номзадҳо ва ё аз интиҳобот даст кашидани ҳизбҳои сиёсӣ қатъ мегардад.

Моддаи 39. гузаронидани ташвиқоти пеш аз интиҳобот

Давлат ба шаҳрвандон, номзадҳо ҳизбҳои сиёсӣ дар вақти гузаронидани интиҳобот бе мамониғат ташвиқот бурданро мувофиқи ин Қонун таъмин менамояд.

Шаҳрвандон, номзадҳо, ҳизбҳои сиёсӣ метавонанд бо шаклу усулҳои қонунӣ барои иштирок дар интиҳобот озодона ва ҳаматарафа ташвиқот баранд, барномаи пешазинтиҳоботии номзадҳо, сифатҳои сиёсӣ, корӣ, шахси онҳо, ҳамчунин барномаҳои пешазинтиҳоботи ҳизбҳои сиёсиро муҳокима намоянд, ба тарафдори ё зиддии он номзад дар маҷлисҳо ва воситаҳои ахбори омма ташвиқот баранд .

Комиссияи интиҳобот яқоя бо мақомоти ҳокимиятӣ маҳаллӣ ва мақомоти худидораи маҳаллӣ барои гузаронидани ин вохӯриҳо мусоидат мекунад, биноҳо ҷудо менамоянд, аз вақту маҳалли вохӯриҳо пешакӣ хабар медиҳанд ва дигар ҷорабиниҳои заруриро амалӣ мекунад.

Ба номзадҳо, ҳизбҳои сиёсӣ барои истифодаи ахбори омма шароитҳои баробар кафолат дода мешавад.

Ташвиқот дар вақти гузаронидани интиҳобот ба роҳҳои зерин сурат мегирад:

- аз тариқи воситаҳои ахбори омма:

- гузаронидани маърақаҳои оммавӣ (маҷлисҳо ва вохӯриҳо бо шаҳрвандон: ташкили баҳсу мунозираҳо):

- нашр ва паҳн намудани маводии ҷопии ташвиқотӣ:

- бо дигар шаклҳои, ки ин Қонун муқарар намудааст.

Номзад, ҳизбҳои сиёсӣ метавонанд мустақилона шаклҳо ва хусусияти ташвиқоти худро аз тариқи воситаҳои ахбори омма муайян намоянд. Дар ташвиқоти пеш аз интиҳобот аъзоёни комиссияҳои интиҳобот, ташкилотҳои динӣ, судяҳо, ҳамчунин қорамандони мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ва хизматчиёни ҳарбӣ иштирок карда наметавонанд.

Дар ташвиқоти пеш аз интиҳобот иштироки давлатҳои хориҷӣ, ташкилот ва шаҳрвандони онҳо, шахсоне, ки шаҳрванди надоранд, созмонҳо ва ҳаракатҳои байналхалқӣ мумкин нест.

Хабарнигорон, дигар кормандони эҷодӣ, ҳамчунин шахсони мансабдори идораҳои воситаҳои ахбори омма, ки онҳо номзад ва ё шахсони боэътимод мебошанд. Наметавонанд дар инъикоси ҷараёни интихобот аз тариқи ин воситаҳои ахбори омма иштирок намоянд. Ин қоида ба баромадҳои ташвиқоти шахсони мазкур дар мавриди бепул истифода намудани каналҳои радиотелевизионии давлатӣ ва маҳаллӣ аз тарафи номзад дахл надорад.

Ҳангоми нашри натиҷаи пурсиши афкори ҷамъиятии вобаста ба интихобот ваоситаҳои ахбори омма вазифадор ҳастанд ташкилотеро, ки пурсиш гузаронидааст, вақт ва ҷой, шумораи пурсидашудагон, тарзу усули ҷамъовари маълумо, баёни дақиқа савол, арзёбии омории саҳву хатоҳои эҳтимолиро нишон диҳанд.

Ташвиқоти пеш аз интихобот аз рӯзи бақайдгирии номзад (рӯйхати номзадҳо) оғоз гардида, як шабонарӯз пеш аз интихобот қатъ мегардад.

Дар давоми панҷ рӯзи пеш аз овоздиҳӣ, ҳамчунин дар рӯзи овоздиҳӣ дар воситаҳои ахбори омма нашр намудани натиҷаи пурсиши афкори умум, пешгӯиҳои натиҷаи интихобот ва дигар тадқиқотҳои вобаста ба интихобот мумкин нест.

Ҳар як номзад ба вакили аз ҳавзаи якмаддата барои баромад аз тариқи радио ва телевизионии давлатӣ то 15 дақиқа, ҳар як ҳизбҳои сиёсӣ то 30 дақиқа вақти эфир ҳуқуқ дорад.

Комиссияҳои интихобот ба тартиб муқараршуда ба гузаронидани ташвиқоти пешазинтихобот назорат мекунанд.

Дар вақти буридани ташвиқот истифодаи методҳои маҷбуркунии рӯҳӣ, ҷисмонӣ, динӣ, суиистифодаи озодии воситаҳои ахбори омма, ташвиқоте, ки ҳисси бадбинӣ ва хусумати иҷтимоӣ, наҷодӣ, миллиро бедор мекунанд, ба ғасби ҳокимият, зуран тағйир додани сохти конституционӣ, вайронкунии тамомияти кишвар даъват менамояд, ташвиқоти ҷанг ва лигар шаклҳои суиистифодаи озодии воситаи ахбори омма, ки қонунҳои Тоҷикистон манъ кардаанд, иҷозат дода намешавад.

Воситаҳои ахбори омма, ки дар маърақаҳои пешазинтихоботӣ иштирок менамоянд, ҳақ надоранд ба нашри ахбороте, ки шаъну шараф ва обрӯи эътибори қори номзадро пас мезананд, роҳ диҳанд.

Вайрон намудани талаботи дар ин мода пешбинишуда барои бекор кардани қарор оид ба қайдгирии номзад (рӯйхати номзадҳо) асос мешавад.

Иқтибос аз Оинномаи Ҳизби Наҳзати Исломии Тоҷикистон

Ҳизби Наҳзати Исломии Тоҷикистон созмони сиёсӣ буда, дар асоси ақидаи исломӣ бунёд гашта, тибқи Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи ҳизбҳои сиёсӣ ва дигар қонунҳои амалкунанда, инчунин санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ фаъолият менамояд.

Ҳизби Наҳзати Исломии Тоҷикистон-ҳизби ҷумҳуриявӣ буда, дар қаламрави Ҷумҳурии Тоҷикистон амал мекунад.

Ҳизби Наҳзати Исломии Тоҷикистон дар маърақаҳои сиёсӣ ва ҷорабиниҳои оммавӣ фаъолона иштирок менамояд ва намояндагони худро ба мақомоти намояндагии маҳаллӣ, ба вакилии Маҷлиси намояндагон ва президентии Ҷумҳурии Тоҷикистон пешбарӣ менамояд;

- Ҳизби Наҳзати Исломии Тоҷикистон дар маърақаҳои сиёсӣ метавонад дар алоҳидагӣ ва ё дар иттиҳод бо дигар ҳизбу созмонҳо иштирок намояд.

Ҳадафҳои Ҳизби Наҳзати Исломии Тоҷикистон:

- ҳифзи истиқлолияти сиёсӣ, иқтисодӣ ва фарҳангии Тоҷикистон;
- ҳимояти яқпорчагӣ ва тамомияти арзии Тоҷикистон;
- ҳимоят аз истиқрори сулҳ, таъмини ваҳдати миллий ва ҳамзистии бародаронаи халқҳои Тоҷикистон;
- густариши арзишҳои волои исломӣ, миллий ва умумибашарии шаҳрвандон дар ҷомеаи Тоҷикистон;
- эҳёи фарҳанг ва маънавиёти шаҳрвандони Тоҷикистон дар асоси арзишҳои волои исломӣ ва миллий;
- инқори қатъии маҳалгарой ва қавмгарой дар идораи давлат ва сиёсати кадрҳо;
- мусоидат ба раванди демократикунони ҷомеа;
- амалӣ намудани ҳадафҳои худ аз роҳи иштироки намоёндагони ҳизб дар мақомоти намоёндагӣ ва қонунгузор;

Вазифаҳои Ҳизби Наҳзати Исломии Тоҷикистон:

- мусоидат барои таъмини инкишофи тараққиёти иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии Тоҷикистон;
- мусоидат барои таъмини инкишофи демократӣ, ҳуқуқбунёдӣ ва иҷтимоии ҷомеа;
- мусоидат барои таъмини озодиҳои фардӣ, сиёсӣ, иқтисодӣ ва динии шаҳрвандон;
- баланд бардоштани сатҳи дониши сиёсӣ ва фарҳангии шаҳрвандон, бахусус занон ва ҷавонон аз тариқи чорабиниҳои сиёсӣ барои иштироки онҳо дар фаъолиятҳои сиёсӣ ва умури давлатӣ.

Узви Ҳизби Наҳзати Исломии Тоҷикистон вазифадор аст:

- талаботи оиннома ва барномаи Ҳизби Наҳзати Исломии Тоҷикистонро амалӣ намояд;
- арзишҳои фарҳангӣ ва ахлоқи исломиро риоя ва пайравӣ намояд;
- ҳадаф ва сиёсати Ҳизби Наҳзати Исломии Тоҷикистонро таълиф намояд;

Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи ҳизбҳои сиёсӣ

Боби 4 иштироки ҳизбҳои сиёсӣ дар интихобот

Моддаи 17. Шаклҳои иштироки ҳизб дар интихобот

Ҳизб дар интихобот ба таври зайл иштирок менамояд:

- мустақил:

- ба дигар ҳизби сиёсӣ мувофиқатномаи пеш аз интихоботӣ менамояд;

- бо дигар ҳизбҳои сиёсӣ ба иттифоқҳои интихоботӣ дохил мегардад.

Ҳизб тибқи қонунгузорӣ дар бораи интихобот ҳақ дорад:

- мустақилона ё аз номи иттифоқҳои интихоботӣ номзадҳо пешбари намояд;

- бо риояи шартҳои баробар ташвиқоти пеш аз интихоботӣ барад;

- бо рафти интихобот назорат куна два бо тартиби муқараркардашуда натиҷаҳои

онҳоро муайян намояд:

- дар комиссияҳои интихоботи метавонад намояндагӣ кунанд:

- ба воситаҳои давлатии ахбори умум ва инчунин ба воситаҳои ахбори умум бо иштироки давлат баробар дастрас бошад.

Эҷоди ангега

Дар яке аз рӯзҳои баҳорӣ ба як зали варзиш падару писаре омаданд ки писрак як даст надошт.

Падар аз устод хост писарашро ба шогирдӣ қабул кунад ва ӯро қаҳрамони гуштин созад. Дар муқобил падар ҳозир буд ҳар қимматеро, ки устод бихоҳад, бипардозад. Устод каме фикр карду баъд қабул кард.

Устод ба писарак фақат як фани гуштинро ёд дод ва онро бо тамоми чузъиёташ он писарак аз худ кард. Як сол баъд дар миёни таачуби ҳамаи мардум он писараки якдаст қаҳрамони он шаҳр шуд.

Тамоми мардум ва ҳатто худи писарак таачуб карда буд ва бовар намекард. Ба ҳамин хотир ба назди устодаш рафт ва аз ӯ рози ин муваффақиятро пурсид.

Устод ҷавоб дод:

Аввалан ба ҳамон як фан ё ҳила хуб мусаллат шуда будӣ ва онро комил ёд гирифта будӣ.

Дуввум инки танҳо умедат ҳамон як ҳила буд.

Севвум инки танҳо роҳи муқобила бо ин ҳила қапидани дасти чапи ту буд, ки ту онро надоштӣ.

Ёд бигир ки дар зиндагӣ аз нуқтаҳои заъфи худат нуқтаи қувват бисозӣ. Розӣ муваффақият дар зиндагӣ ҳамеша доштани имконот нест, балки истифода аз беимконотӣ ба унвони нуқтаи қувват аст.

*Эй нусхаи номаи илоҳӣ, ки туй
В-ей оинаи ҷамоли шоҳӣ, ки туй
Берун зи ту нест ончи дар олам ҳаст,
Аз худ биталаб ҳарончи хоҳӣ, ки туй.*

Ангега чист?

Имрӯзҳо дар ҷаҳон калимаи ангега бисёр шунида мешавад. Дар ин бора китобҳои зиёд навишта шуда ва дарсҳои мухталифе бароҳ монда шудааст. Аммо воқеан ангега чист?

Ангега нерӯест, ки шуморо ба ҳаракат водор мекунад ва ба пеш мебарад. Барои муваффақият дар ҳар коре шумо ба ангега ниёз доред вагарна ҳеч коре анҷом нахоҳед дод. Як хоста ба танҳои онқадар қудрат надорад, ки боиси ҳаракат шавад.

Барои ба даст овардани ангега шумо бояд дақиқан бидонед, ки чӣ мехоҳед ва чаро мехоҳед, то битавонед барои расидан ба он хоста барномарезӣ намоед.

Ангезаро дар илми равоншиносӣ ба ду гурӯҳи асли тақсим мекунанд:

1 - Ангегаҳои дарунӣ.

Он даста ангегаҳои ҳастанд ки маншаи онҳо аз даруни фард аст ва дар муҳити хорич вучуд надоранд. Натиҷа ва подоши ин ангегаҳо низ дарунӣ аст ва дар зоҳир

подоше надоранд. Ангезаи пешрафт, пайвандчӯй ва истиқлолталабӣ аз анвои ангезаҳои дарунӣ ҳастанд.

Асоси пайдоиш ва шаклирии ангезаҳои даруниро равшанӣ додани даври кудакӣ ва сохтори фикрӣ ва тарбиятии хонаводаҳо ва мактабҳо мебаранд, аммо таъкид мекунад, ки дар ҳар замон ва ҳар синне метавон ангезаро дар афрод эҷод намуд. Бо тағйири боварҳо ва барномарезии замири ноҳудоҳо афрод метавон дар онҳо ангезаҳои даруниро эҷод кард ё тақвият намуд. Гуфта мешавад ки ангезаҳои дарунӣ дар инсон пойдорӣ ва таъсири амиқтаре доранд.

2 - ангезаҳои беруни.

Ангезаҳои беруни дар инсонҳо иқтисобӣ ҳастанд. Инсон бо шинохти худ ва муҳит оҳиста оҳиста ба онҳо даст меёбад. Барои мисол инсон вақте дар бораи пул ва мол огоҳӣ пайдо мекунад ба даст овардани он ба як ангеза барои ӯ табдил мешавад. Ё инки мансаб ва мақом барои инсон ангезаи беруни ба ҳисоб меравад.

Дар авоили пайдоиши илми равшанӣ ва ангезиш корхонаҳо ва ширкатҳои дунё ба ангезаҳои беруни аҳамияти бештар мебаранд, аммо бо мурури замон ва анҷоми таҳқиқоти бештар ба ин натиҷа расиданд ки ангезаҳои дарунӣ нақши муассиртар ва амиқтаре доранд. Ба ҳамин хотир аксари ширкатҳои муосир ба фикри эҷоди ангезаҳои дарунӣ дар афрод ҳастанд.

Чаро бархе кормандон ангезаи худро аз даст медиҳанд?

Дар воқеъ дар бисёри соҳаҳои кормандон аз ин мушкил ранҷ мебаранд. Аз даст додани ангеза натиҷаи пирӣ ё бетачрибагӣ нест.

Аммо ҳамаи кормандон низ беангеза намешаванд. Қисме аз онҳо боангеза боқӣ мемонанд ва ин мояи умедворӣ аст. Зеро заминаи эҷоди ангезаро фароҳам месозанд.

Биёед як фарди ҷавон ва пуркорро дарназар бигирем ки чаро ангезаашро аз даст медиҳад.

Аҳамият барои раис.

Корманди ҷавон вақте нав ба кор меояд бо як навъ эҳтиром ва тарсу шигифтӣ ба раисаш нигоҳ мекунад. Ё ба фикри ин аст, ки кораш ба ӯ писанд меояд ё не. Ва бо тамоми тавон кор мекунад вале баъдан мебинад, ки раис ба кораш аҳамият намедиҳад. Вақти муайян шуда барои кораш мегузарад ва касе аз ӯ дар бораи кораш намепурсад. Баъд аз чанд муддат як мурури умумӣ анҷом мешаваду халос. Корманд инро мебинад ва барои худ чанд чизро тафсир мекунад.

- 1- Раис шоиста нест ӯ намефаҳмад, бо чунин раис бояд чикор кунем? Рӯз мегузаронем.
- 2- Раис дар кораш ҷидди нест пас саҳт намегирад.
- 3- Ин раис он қадар кор дорад ки намедонад ба кадомаш бирасад, пас мо ҳам ҳар вақт қорамонро тамом кунем муҳим нест.
- 4- Ҳама дар ин ҷо вақт мегузаронанд ман чаро меҳнат кунам?

Ва дигар таъбиру тафсирҳо аз як нафар метавонад ангезаро дар вучуди афрод аз байн бибарад.

Сиёсати ҷобачогузорӣ ё боло бурдани вазифаҳо

Вақте коргари нав дар як ҷо ворид мешавад ва ба сохтор нигоҳ мекунад ҳама чиз хуб ва олай ба назар мерасад. Ҳама дар ҷои худаш қарор дорад. Афроди радаи боло бар асоси фикру дониш дар ҷои худ қарор гирифтаанд ва шоистаи мақоми худ ҳастанд. Аммо баъд аз муддате мебинад ки ҳеч далели қонеъкунандае барои раис будани онҳо вучуд надорад. Мебинад, ки афроди бесавод ё камсаводи дигаре низ бар асоси усули номушаххасе ба раёсати коре гумошта мешаванд. Ба ҳамин хотир ангезаи корашро аз даст медиҳад. Фикр мекунад, ки дар ин созмон кор арзиш надорад ва чизҳои дигаре ҳастанд, ки таъйинкунанда ҳастанд.

Беаҳамиятӣ ба корҳои вогузоршуда

Касе аз ӯ дар бораи кораш чизе наметурсад ва барои кораш аҳамият қои наметашавад. Касе ба кори ӯ кор надорад. На назорат вучуд дорад ва на ташвиқе сурат мегирад. Агар пешниҳоде ҳам дошта бошад мунсариф мешавад.

Беаҳамиятӣ ба шахсият ва афкор

Як нафар агар барои қобилият ва истеъдодҳои хубаш ба кор қабул шуда бошад ҳам дар созмон афроде ҳастанд ки онро намехоҳанд. Онҳо мехоҳанд афкор ва идеяҳои ҳар як нафар аз тариқи онҳо матраҳ шавад. Ба назар мерасад онҳо мехоҳанд ҳамаи коргарон ба осонӣ қобили ҷобачой бошанд. Ҳар кас мехоҳад ҳар коре як нафари ҷадид мекунад аз тариқи ӯ матраҳ шавад. Зарфияти фикрии баъзеи онҳо таом шуда бошад ҳам намехоҳанд инро бипазиранд. Ба ҳамин хотир ба коргарони нав фурсати матраҳ кардани афкор ва барномаҳои инро намедиҳанд.

Баъзе гуруҳҳо бошанд аз ҳифзи вазъи мавҷуд дар созмон манфиатдор ҳастанд. Зеро идеяҳои нав мумкин аст мавқеият ва мановфеъи онҳоро ба хатар мувоҷеҳ намояд.

Тағйирот дар муҳит ва созмон

Яке дигар аз авомили аз байн барандаи ангеза ин тағйир ва таҳаввуле аст, ки дар як созмон ба вучуд меояд. Барои мисол тағйир дар раҳбарӣ, аҳдоф, хати машӣ, барнома ва ғайра метавонад ангезаи афродро коҳиш диҳад. Ин коҳиш метавонад ба хоҳири ҳассосият, ҳасодат, нигаронӣ, нобоварӣ ва дигар авомил ба вучуд биёяд. Масалан вақте раҳбарият дар як созмон тағйир мекунад, мумкин аст баъзеҳо эҳсоси хатар кунанд. Эҳсоси хатар нисбат ба худ ва нисбат ба аҳдоф ва ояндаи созмон, ки ин сабаби коҳиши ангеза мешавад.

Чи бояд кард

Барои аз байн бурдани ин ҳолат ва эҷод кардани ангеа дар вучуди афрод донишмандон равишҳои мухталифери матраҳ кардаанд. Аммо ончи аз ҳама муҳим ба назар мерасад ва аксари донишмандон ва ҳатто раҳбарони созмонҳо ва ширкатҳои муваффақ ба он таъкид доранд, ин боварии умумӣ аст. Яъне дар як созмон ҳама ба ҳамдигар бовар дошта бошанд ва якдигарро чун узви як хонавонда бидонанд.

Боварӣ, ҳамдигарфаҳмӣ ва эҳтиром се асли аввалия ва муҳим барои эҷоди ангеа шинохта мешаванд. Яъне дар зери ин вижагиҳо дигар омилҳои эҷоди ангеа амалӣ мешаванд.

Подош додан ташвиқ кардан ва дигар корҳо замоне имконпазир ва мумкин аст, ки ин се асл дар созмон ҳоким бошад.

Аммо дар як созмони эътиқодӣ осонтар ва роҳаттар метаваон ангеа эҷод кард. Вале ниёзҳо бояд шинохта шаванд, то ангеа эҷод гардад.

Барои ин кор равоншиноси машҳур Абраҳам Мазлу як зумра ниёзҳоро табақабандӣ кардааст, ки барои эҷоди ангеа шинохти онҳо бисёр муҳим доништа мешавад. Ин ниёзҳо ба тартиб иборатанд аз:

- 1- Ниёзҳои физиологӣ. Ниёз ба ҳаво, хурук, пушок маскан, робитаи ҷинсӣ, хоб ва ғайра.
- 2- Ниёзҳои амниятӣ. Ниёз ба эминӣ аз зилзила, туфон, амнияти иҷтимоӣ, молӣ, қонун, назм ва ғайра
- 3- Ниёзҳои ишқӣ ва тааллуқпазирӣ. Ниёз ба хонавода, кори гуруҳӣ, робита бо дигарон, гуруҳ, ишқварзии дугарафа ва....
- 4- Ниёзҳои таъйид ва эҳтиром. Ниёз ба эҳтиром, муваффақият, маҳорат, истиқлол, султагарӣ, шухрат, эътибор ва ....
- 5- Ниёзҳои шинохти ва маърифатӣ. Ниёз ба илм, дониш, маърифат ва....
- 6- Ниёзҳои зебоишиносӣ. Ниёз ба Ҷамоҳангӣ, назм, тартиб, ҷустуҷуи зебой ва....
- 7- Ниёзи худшукуфой. Такомули фардӣ, адолатхоҳӣ, шинохти моҳияти хештан, шинохти истеъдодҳои пинҳон ва.....

Аз назари равоншиносони инсонгаро фард вақте метавонад ба муваффақият даст ёбад, ки ин ниёзҳо ба тартиб бароварда шаванд.

Ҳар як ниёз вақте дар инсон эҷод шавад ангезаро ба вучуд меоварад. Ба ақидаи онҳо ангеа натиҷаи як ниёз аст. Вақте ниёз пайдо шуд ангезаро ба вучуд меоварад ва ангеа инсонро ба ҳаракат вомедорад.

Маъмулан дар инсонҳои номуваффақ камбуди ангеа ё як ангеаи кутоҳмуддат вучуд дорад.

Ҳамаи инсонҳо дар зиндагӣ кореро бо ангеа шурӯъ кардаанд вале баъд аз он оҳиста оҳиста шӯру шавқашон кам шудааст. Ин ҳамон коҳиши ангеа аст.

Бинобарин яке аз мавзӯҳои матраҳ дар ҷаҳони муосир ҳифзи ҳамон ангеа ва шӯру шавқ дар кормандон ва мухотабон аст. Дар ин замина роҳнамоиҳои мухталифери матраҳ кардаанд, ки мо ба чан дуктаи он ишора мекунем.

- 1- Фикр кунад ва таҳлил намоед, ки оё ҳадафи шумо воқеан арзиши сарфи вақтро дорад.
- 2- Ҳадафатонро комилан равшан намоед. Навиштани он дар қоғаз ба шумо кумак мекунад, ки онро равшантар таъриф кунад ва бубинед.

- 3- Бештар ба ҳадаф ва хостаатон фикр кунед. Коре кунед, ки ҳадафатон гум ё фаромуш нашавад.
- 4- Тасаввур кунед, ки ба ҳадафатон расидаед ва зехнатонро ба мусбатандешӣ одат диҳед.
- 5- Китобҳо ва мақолаҳои мухталифро дар мавриди ҳадафатон бихонед.
- 6- Дар бораи шахсони муваффақ таҳқиқ кунед ва саргузашташонро бихонед.
- 7- Ба натиҷаҳои баъд аз расидан ба ҳадафатон насибатон мешавад фикр кунед.
- 8- Фикр кунед ба ҳадафатон расидаед ва ҳоло фикр кунед, ки чӣ эҳсосе доред.
- 9- Ҷумлаҳои мусбатро ҳамеша такрор кунед. Масалан бигуед: Ман ин хостаро дорам. Тавон ва истеъдоди расидан ба он хостаро низ дорам. Худованд ба ман кумак мекунад. Ман ҳатман ба ин ҳадафам мерасам. Аммо ба ин гуфтаҳо бовар ва имони комил дошта бошед.
- 10- Бо анҷоми корҳои майда барои расидан ба ҳадафатон оғоз кунед, зеро муваффақият дар корҳои майда дар инсон ангега эҷод мекунад ва ба муваффақиятҳои бузург хатм мешавад.

Ангега матор ё муҳаррики қудратмандест, ки шуморо ба сӯи муваффақият ва пешрафт дар ҳар заминае ҳаракат медиҳад.

Пас бо ин ҳисоб як масъул аз чанд тариқ метавонад дар афрод ангега эҷод кунад.

- 1- Бо кормандонаш рафтори хуб дошта бошад. Аз аҳволи хонаводаашон бипурсад, мушкилоташонро осон кунад ва....
- 2- монанди як баранда фикр кунад. бидонад ки ҳар коре ҳам пирузи дорад ҳам шикаст. Аммо як масъул дар ҳама ҳолат бояд чун як баранда фикр кунад. Зеро ҳатман ба он мерасад ва рӯҳияи кормандонашро низ ҳифз мекунад.
- 3- Тафовутҳоро дарёбад. Як амал шояд дар як корманд ангега эҷод кунад ва дар дигарӣ ноумедиро зинда созад.
- 4- Ҳадафҳои дастёфтани таъйин кунад. ҳадафҳоро ба чанд марҳилаи кӯтоҳ ва осон тақсим кунад то дастрасӣ ба он осон бошад.
- 5- Аз беангегагӣ пешгирӣ кунад. Беаҳамиятӣ, кам ба кор рафтан, танбеҳҳои ноҷо ва дигар омилҳои сабаби беангегагии кормандон мешаванд бояд муҳофизат карда ин чизҳо бошад.
- 6- Афзоиши маош ва тағйироти майда чунӣ дар кор. Кормандонро аз якнавохтӣ берун кунад. Ба онҳо барои беҳтар шудани корашон пешниҳодоте бидиҳад. Дастмуздашонро кам ҳам бошад афзоиш диҳад.
- 7- Подоши ғайри молӣ бидиҳад. Барои мисол агар ба корманд як тақдирнома дода шавад хеле муассир аст. Ё дар ҷаласае барои корҳо ва ё афкори хубаш аз ӯ ташаккур карда шавад.

РАВОНШИНОСИИ ТАБЛИҒОТ

Ибрат аз фил

Бисёре аз шумо дар цирк ё дар телевизион филеро ки бо як таноби борик баста шудааст ва дар ихтиёри циркбоз қарор гирифтааст дидаед. Оё боре ба ин фикр

кардаед ки чигуна ин фил ба ин бузургӣ бо ин таноби борик дар ихтиёри циркбоз қарор гирифтааст?

Ааммо ман аз нотавонии як фили азимчусса дар муқобили як таноби борик таачуб кардам ва ба ҳамин хотир аз сиркбоз суол кардам ки магар ин фил бо ин чуссаи бузург тавони қандани ин банди борикро надорад, ки мисли гӯсфанде худро дар ихтиёри ту қарор додаст.

Сиркбоз гуфт: ин фил бо ин чусса ва қудрате ки дорад метавонад 10 то таноб мисли инро бо ҳам барканад ва раҳо ёбад.

Гуфтам пас чи сирре дар ин таноби борики шумо нуҳуфта аст.

Сиркбоз гуфт : сир дар фил нуҳуфта аст на дар таноб.

Гуфтам он чигуна сиррест?

Сиркбоз фармуд:

Замоне, ки ин фил хеле хурд буд бо ин таноб пояшро баста будам ва ӯ наметавонист онро қанда раҳо шавад. Бо мурури замон ин ҳисси натавонистан дар фил ба яқин табдил шуд ва то имрӯз бо ҳамон эҳсос зиндагӣ мекунад. Пас ин фил барои раҳо шудан аз ин банд аввал бояд таноби номаръии (дида нашавандаи) зехни худро, ки ҳамон эҳсоси натавонистан аст аз байн бардорад то битавонад ин таноби борикро низ барканад.

Равоншиносии таблиғот

Равоншиносӣ чиро меомӯзад?

Равоншиносӣ илми мутолиаи рафтори мавҷуди зинда ва фарояндҳои зехнӣ аст ки қобили андозагирӣ бошад.

Рафтор чист?

Маҷмӯаи қунишҳо ва воқунишҳои мавҷуди зинда ки дорои чор вижагӣ бошад.

- 1- мушоҳидапазир аз тариқи панҷ ҳавос қобили ҳис бошад, аммо ду ҳисси дидан ва шунидан аз ҳама муҳимтар аст.
- 2- қобили санҷиш ва андозагирӣ бошад- бидуни қазоват.
- 3-ҳадафманд бошад.
- 4- инсиҷом ва пайвастагӣ дошта бошад

Дар равоншиносии таблиғ мо бо рафторҳои иртиботӣ сару кор мегирем. Рафторҳое, ки мо аз тариқи онҳо бо мардум робита барқарор мекунем.

Барои барқарории иртибот чанд чизи аслиро бояд муайян кунем ё ба иборати дигар шинохти чан чиз муҳим аст.

- 1- Шинохти муҳит: куҳистонӣ, мардуми отифӣ, бофти аҳоли(узбекҳо зиёданд ё...)
- 2- Шинохти мавқеъият. Ҷаноза набошад, мардум дар ҳолати ғам ва андӯх ё хушҳоли ҳасатанд.....
- 3- Шинохти фарҳанги ҳамонҷо. Илмдӯст, варзишдӯст, хашин, шӯхтабъ,.....
- 4- Шинохти мушкилоти он минтақа. Беобӣ, бебарқӣ, селзадагӣ....
- 5- Муайян кардани ҳадаф. Яъне мо мехоҳем онҳоро тарафдор кунем, ё бадбинии онҳоро нисбат ба худ кам кунем, ё аз онҳо ба нафъи худ истифода барем.

Пеш аз онки мо ба он минтақа биравем бояд дар ин заминаҳо маълумоти кофӣ дошта бошем. Агар ин маълумотро надошта бошем таблиғоти мо мумкин аст натиҷаи баръакс ҳам дошта бошад.

Пас аз омӯхтани ин мавзӯъ мо бояд барномаи худро мушаххас намуда, ҳадафҳои хизбро хеле фаҳмо, равшан ва хулоса дар як лист ҷой диҳем ва шарҳи онхоро хеле ҳуб ва хулоса ҳар як таблиғгар бояд бидонад.

Текникҳои иртибот.

- 1- Сухан гуфтани ҳуб...
- 2- Гӯш додан....
- 3- Табассум....
- 4- Ҳаракати дастҳо.....
- 5- Тони садо....
- 6- Итминон ва боварӣ ба худ....
- 7- Садоқат....
- 8- Ангега додан ба мардум....
- 9- Таҳаммулпазир будан...
- 10- Сабр доштан...

Тафовути сангу об

Агар ду қатра моеъ, ду қатра об ба ҳам наздик шаванд, чи мешавад? Бо ҳам чигуна рафторе мекунад?

Ҷавоби ин суол бисёр сода аст. Онҳо акси худро дар руи якдигар мебинанд ва агар боз ҳам наздиктар шаванд, бо ҳам якҷоя шуда як қатраи бузургтарро ташкил медиҳанд.

Аммо ду санг чӣ? Агар ду санг бо ҳам наздик шаванд, якҷоя шуда метавонанд?

Ҷавоби ин суолро низ медонем. Ду санг агар ҳарчиқадар ба ҳам наздик шаванд боз ҳам бо якдигар якто намешаванд. Ин қонуни куллии табиат аст.

Санги бузурге ки аз болои кӯҳ сарозер мешавад дар роҳ ба як санги дигар ё монеаи бузургтаре рӯбарӯ шавад дар паси он меистад. Мунтазир мешавад то монеа худаш аз роҳи ӯ канор биравад. Барои канор задани монеа ё аз канори он гузаштан талош намекунад.

Аммо об чикор мекунад? Бар акси санг вақте ба монеае бармехурад аввал талош мекунад монеаро дар ҷараёни табиӣ бо худ ҳамроҳ кунад. Агар натавонад кушиш мекунад ки аз канори он ва аз хурдтарин суроҳҳои он бигзарад ва агар натавонад онқадар дар паси он монеа меистаду сабр мекунад то бо обҳои дигар якҷоя ва бузургтар шавад ва онгоҳ ё монеаро тела медиҳад ва канор мезанад ё инки аз болои он мегузарад.

Пас чи фарқ аст байни сангу об? Санг бо вучуди сахтӣ бузургӣ дар паси аввалин монеа боз мемонад. Аммо об бо вучуди нармӣ инъитофпазирӣ дар расидан ба ҳадаф нисбат ба санг сарсахттар ва талошкунанда аст.

Ҳадафи таблиғ тағйири боварҳо ва пешфарзҳои афрод аст.
Таблиғ бояд дида шавад, омӯхта шавад, дарк шавад ва ба ёд бимонад.

Дар мардум бояд тавақуъи мусбат эҷод кард.

Паём замоне қонеъкунанда мешавад, ки ҳар як аз марҳалаҳои равонии зер амалӣ шаванд ва ба шунаванда паёми подош ё мукофот диҳад.

1 – паём бояд таваҷҷӯҳи шунавандаро ҷалб кунад

2- далелҳои паём бояд фаҳмида ва дарк карда шаванд

- 3- гирандаи пём бояд истидлолҳои онро қабул кунад ва ба унвони ҳақиқат бипазирад.
- 4- Шунаванда замоне метавонад ба шунидаҳо ё дидаҳоиаш амал кунад, ки ангегае барои анҷоми он дошта бошад. Мисли раҳой аз заъфу нотавонӣ.

Як таблиғи хуб бо маҳорати зиёд ва тахайюли зиракона сохта мешавад.

Кор бо нохудоғоҳи мардум.

Замири нохудоғоҳ дорои қудрате аст, ки мардум аз он беҳабаранд. Дар таблиғот мардум бештар ҳамон замири нохудоғоҳи мардумро ҳадаф қарор медиҳанд.

Як таблиғи хуб бояд зехни нохудоғоҳи мардумро тасхир кунад.

Ҷо додани акси Жак Ширак ба мӯддати камтар аз як сония ба тавре, ки дида намешуд дар лентаи ахбори телевизион.

Се роҳкори муҳим дар паёмҳои таблиғотӣ

- 1- Улғуҳои зехнии муҳотаб ё шунавандаатонро ба ҳам бирезед. Суолоту баҳсҳои воқеии мавҷуд дар ҷомеаро матраҳ кунед ва дар зехни муҳотаб суол эҷод кунед. Дар воқеъ кӯшиш кунед мавзӯро ба таври суол матраҳ кунед.
- 2- Мушкилоти муҳотабатонро шарҳ диҳед. Бисёри мардум мушкили худро хуб намефаҳманд. Мутмаин шавед, ки мушкилро хуб шарҳ додаед ва мардум фаҳмидаанд. Ҳар гоҳ муштариён бо ҳаракати сар суханони шуморо таъйид карданд вақташ расидааст.
- 3- дар ин марҳала шумо метавонед ба боварсозӣ дар зехни муҳотаб шурӯъ кунед. Яъне барнома ва роҳи ҳалҳои худатонро матраҳ кунед.

Чанд тавсия барои шахсияти таблиғгар

1 - Ҳамеша лабҳанд бизан ва хандон бош. Аммо аз тамасхур ва истехзои дигарон бипарҳез. Зеро табассум ҳам садақа аст ва ҳам фотеҳи сарзамини дилҳо.

2 - Ба худат ва нафсат итминон дошта бош.

3 - Ақли ту ба фазлу иродаи Худои холиқат дар ҳар рӯз 600 фикри нав тавлид мекунад, пас барои истифода аз онҳо талош кун.

4 - Ҳечгоҳ дар зиндагӣ асабӣ набош. Яъне аз асабоният дурӣ намо.

5 - Барои тақвияти рӯҳу равнат қисмате аз рӯзро барои хондани Қуръон ихтисос бидеҳ. Зеро дил ба ёди Худо ором гирад.

6 - Дар зиндагӣ монанди мурча бо давом бош. Беирода ва номутмаин набош

7 - Дар муодилот ва муомилоти зиндагӣ ҳеч гоҳ аз калимот ва ибораҳои манфӣ истифода накунад. Ба хотир дошта бошед, ки афкори манфӣ чунон қудрате доранд, ки метавонанд ҳамаи корҳои шуморо ба шикаст рӯбарӯ кунанд.

8 - Дилатонро ба як уқёнуси ором табдил намоед, на ба як ботлоқи беарзиш. Ба назари шумо тасаввур кардани уқёнус эҳсоси азамат ва паҳноварию дар инсон эҷод намекунад? Ботлоқ бо камтарин зарба ба талотум меафтад вале уқёнус бо бузургтарин зарбот низ оромиафро ҳифз мекунад. Гирдобҳои зиндагиро чун уқёнус таҳаммул намоед ва чун ботлоқ камзарфият набошед.

9 - Тасмим бигирем, то бо истифода аз поккунандаҳое ҳамчун дуо ва ниёиш зангҳои фикру зеҳнамонро тоза кунем, то оинаи диламон нишондиҳандаи зебоиҳо бошад.

10 - таваккал ба Худо ҳамеша шиоратон бошад.

11 - шуҷоат ва часорат дошта бошед.

12 - Ҳаргиз аз шикаст натарсед. Балки аз он нардбоне барои баромадан ва расидан ба муваффақият бисозед.

Хулоса:

Коре кунед, ки мардум эҳсос кунанд шумо барои онҳо арзиш қоилед. Онҳо бояд дар барномаи таблиғоти шумо нақши худашонро бинанд. Набояд бигӯем мо барои шумо ин корро мекунем, балки бояд гуфт мо бо шумо чунин кореро мекунем. Коре кунем, ки мардум ба худашон ва ба мо боварӣ пайдо кунанд.

Мо бояд дар мардум боварсозӣ кунем зеро мардум тамоми ончиро, ки мешунаванд ва мебинанд бо ҳамон боварҳо ва пешфарзҳои зеҳниашон таҳлил ва баррасӣ мекунанд.

Барои ин кор дар ҳар вилоят бояд барномаи хосе рехта шавад. Зеро то мардуми ҳар вилоятро хубтар нашиносем наметавонем барномаи дурусте дошта бошем. Ин

барнома баъд аз интиҳобот ва як давраи чандсола бояд рехта шавад на дар вақти интиҳобот.

Дой аз нигоҳи шариат

Ҳалим бош!

Худнамой макун!

Нармгуфтор бош!

Сурататро зебо кун!

Ба гуфторат амал кун!

Онки ӯро даъват мекуни набояд эҳсос кунад, ки аз ту камтар аст!

Ту низ ҳаргиз эҳсос макун, ки аз онҳо болотар ҳастӣ.

Худованд мефармояд: «**Кист беҳтар аз он касе, ки ба сӯи Худованд даъват мекунад ва худ кори наку мекунад ва мегӯяд ман аз ҷумлаи мусалмононам**» (Ояти карима)

Даъват ба сӯи Худо беҳтарин мақомоти бандагист.

Даъвати ба сӯи Худо вазифаи паёмбарон ва пайравони онҳост.

Доиён халифаҳои паёмбаронанд.

Дой ҳаргиз малол намешавад ва ноумед намегардад (қисаи ҳазрати Нух).

Нақши занон дар наҷри даъват: Умми Сулайм

Доӣ дар интизори он намебошад, то мардум ба назди ӯ оянд, балки ӯ бояд ба назди мардум равад.

Доӣ ҳаргиз комёб намешавад ва даъваташ фоида надорад, агар танҳо вақтҳои бекори худро дар он сарф намоем ва аз таому шаробу худ гузашт накунем.

Имом шофеӣ мегӯяд: доӣи асосӣ он касест, ки бо афъолаш даъват кунад на танҳо ба гуфтораш.

Сифатҳои доӣ

Ин сифатҳо бояд дар тамоми мусалмонон дида шаванд, вале аз сабаби онки доӣ, оинаест, ки бо он тамоми мусалмононро нишон медиҳанд аз ҳамин сабаб инро сифатҳои доӣ гуфтем.

Ихлос:

Мурод аз ихлос он аст, ки мақсади доӣ ҳамеша ба даст овардани ризои Худо бошад ва дар ин роҳ аҷр ва мукофотро аз дигарон мунтазир нашвад. Худванд мефармояд: (Бигӯ, ҳамо намоз, ибодат, зиндагӣ ва марги ман хос барои Худованди оламиён аст, ки ҳеч шарике мар ӯро нест ва ман ба ҳамин маъмур шудам). Макони асосии ихлос ин дил аст ва набояд дигарон **ба о огоҳ шаванд то аз савоби он маҳрум нагардад**. Инсони мухлис набояд ин ибораро дар назди дигарон такрор кунад, ки ман ин корро барои ризои Худо мекунам. Зеро ҳамин гуфтааш мумкин риё бошад. Доӣ ҳарчи бештар ихлос дошта бошад ба ҳамон андоза суханаш таъсирбахш мебошад. Ихлос ва муҳаббат шӯҳтар ва орзуи таърифи мардум якҷо ҷамъ намешаванд.

Фазл Ибни Айёз мегӯяд: «Агар тавони кори хайре бикунӣ ва мардум надонанд пас ин корро анҷом деҳ. Парво накун, ки маъруф нагашти ва парво накун, ки касе ба ту сано

намегӯяд ва парво накун, ки мардум туро таъна мекунад муҳим он аст, ки дар назди Худо бузург боши»

Ихлос дар шахсияти инсон ва дар зиндагии ӯ самараҳои некро ба бор меоварад, ки муҳиматринаш ин аст:

- Вичоданширо ором мекунад ва хотираширо осуда ва қалбаширо пур роҳат.
- Рӯҳияширо қувват мебахшад, зеро ӯ на бо шунидани ваъда ором мегардад ва на таҳдиде ӯро аз роҳ дур мекунад.
- Кораш пурдавом мешавад зеро талаботаш хело балан аст ва медонад, ки мукофоташ ба дараҷаи амали ӯст.
- Тамоми гашт гард, ҳаракат ва интиқолоташ ба ибодат мудадал мегардад, зеро ӯ ҳамеша дар роҳи Худост.
- Савоби амалашро мебинад агарчи онро нотамои гузошта бошад ва агарчи натиҷае ба даст наоварад.

Имон ба инки Худо бо ӯст.

Доъӣ бояд ҳамеша инро дар хотир дошта бошад, ки Худо бо ӯст ва ӯст, ки ӯро роҳнамоӣ мекунад, ӯро мешунавад ва мебинад, бадихоро аз сари ӯ дур мекунад. Доъӣ агар ин шуурро надошта бошад ҳаргиз наметавонад дар рӯи зулм истодагарӣ кунад ва аз ҳақ дифоъ намояд. Бинобар ин доъӣ бояд шучоъ, нотарс, далер бошад ва камии теъдодашон онҳоро ҳарос надихад ва аз бисёрии адади рақибонаш ҳарос накунад. (ҳазрати Мусо). «Ҳамон, ки Худоям бо ман аст ва ӯ маро роҳнамоӣ мекунад»

Имон ба кумаки Парвардигор.

Агар ин имон дар қалби доъӣ нақш банданд ва ба он имони комил ҳосил намояд ва дар он ҳеч шаку тардиде надошта бошад комёбии бештареро бархурдор хоҳад буд. Паёмбар (с) формулаенд «Қасам ба зоте, ки чони ман дар дасти ӯст шабу рӯз ба поён намерасанд магар инки ин дин то андозаи он ситора мерасад». Пас онки дар роҳе ва ё коре даъват меекунад бояд дар аваал ба дуруст будани он роҳ имон дошта бошанд ва сипас дониста бошад, ки Худо албатта ӯро кумак хоҳад кард ва дар роҳи интиҳобкардааш албатта ба ҳадаф хоҳад расид. Худованд мефармояд: «Ҳамоно ки мо паёмбарони худ ва касонерол, ки имон овардаанд ёрӣ хоҳем дод».

Ростӣ

Мурод аз ростӣ он аст, ки доъӣ ҳамеша ростиро интиҳоб намояд агарчи ин расидани ба ҳадафашро монёъ шавад. Ба даст овардани чанд тарафдор бо дуруғ ва ҳилла агарчи натиҷаи фаврӣ диҳад вале оқибат тарафдорон ва дӯстонро озурда мекунад ва ниҳоят онҳо аз мо дур хоҳанд шуд. Вале бо сидқ ва ростӣ метавон натиҷаи тулониро ба даст овард. ҲНИТ, ки дар дили мардум ҷойгоҳи хосаро касб намудааст танҳо ба сабаби он аст, ки мардум дар он ростиро ёфтаанд. Душманони Паёмбари мо худ иқрор намуда буданд, ки Муҳаммад (с) ҳаргиз дуруғе нагуфтааст. Ростӣ таъсире дар зоҳири гуянда мекунад ва мардум онро эҳсос мекунад.

Аз илм бархурдор будан

Худованд мефармояд: «**Бигӯ оё баробаранд ооне, ки медонад ва ононе, ки намедонанд?**» таблиғотчӣ бояд бидонад чиро таблиғ мекунад ва чаро таблиғ мекунад ва ҳадаф аз аз ин ҳама таблиғ чист? Онки намедонад чигуна метавонад таблиғ кунад. Доъӣ ва таблиғотчии ҲНИТ бояд оиннома ва барномаҳои ҳизбро хуб донад. Барномаи номзадҳои ҳизбашро бидонад, дар бораи ҳизбаш маълумоти пурра дошта бошад. Доъӣ бояд аз набзи ҷомеа бо хабар бошад ва онро дар даст дошта бошад. Рақибонашро бишносад ва эҳтиром нисбат ба онҳо қоил бошад. Ончи мугӯяд аз рӯи илм бошад на аз рӯи шунид. Ба тамоми гуфтаҳои ҷавоб дошта бошад. Ҳадафаш бояд расонидани паём бошад на маҷбур кардани мардум барои қабули он паём. Агар мардум паёми ӯро напазируфтанд, пас айбро дар мардум наҷӯяд балки бояд доништа бошад, ки ё паёмаш нодуруст аст ва ё натавонист онро дуруст бирасонад.

Сурати зебо дошта бошад

Рафтори наку дошта бошад.

Ба дигарон эҳтиром дошта бошад.

Инсони мутавозеъ бошад.

Даъваташ аз рӯи ҳикмат бошад.